

28. maj. 1846

FAKTA

Dato:

28. maj. 1846

Sidetæl:

Dagbog G, side 34-37

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS19998

Trykt udgave:

Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas
Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,
Statens Museum for Kunst 1976, s.
216-219; Jesper Svenningsen (red.):
Seks år af et liv. Johan Thomas
Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,
kunst og kærlighed, København 2018,
s. 433-434

TRANSSKRIFTION

•34•

28 May. Florenz

Jeg gik atter igaar i nogle af Kirkerne her og frydede mig over de smukke
Kunstsager.

Saaledes i Anunziata:

Andrea del Sartos deilige Frescer udenfor i Buegangen, hvor tillige
Pontormo og [overstreget: flere] 2 andre have malet; den ene
[kunstnernavn udeladt] en underlig lidenskabelig gammel Karl, som selv
har hugget to af Hovederne ned med en Hammer, blot fordi Munkene
havde afdækket Billedet før han vilde. Det forestiller: Trolovelsen, er deiligt
malt, men Maria og en siddende Figur foran tilhøre, som bryder Staven,
have ingen Hoveder.

Andrea del Sartos: Madonna del Sacco i Klostergangen over Kirkedøren.
Perugino: Madonnas Himmelfart og en tronende Madonna inde i Kirken,
den sidste oppe i Koret, hvor tillige er deilige Sculpturer: Lidelseshistorien
i Relieffer og et Krusifix af Giov da Bologna. •35• Hvælvingen over Koret,
en stor Kuppel uden Vindue oven i, hvad meget forhøier Virkningen, er rart
malet af Volterrano (?) som Heelhed betragtet. Den forestiller: de
[overstreget: -n] aabne Himle, og det er virkelig som man seer de Saliges
Regioner dybere og dybere, tabende sig i en gylden Glands. I den
nærmeste Krands er foruden mange Helgene fremstillet Treenigheden,
kronende Madonna. De enkelte Figurer spørges mindre om, men det Hele
gjør en herlig Virkning. –

I Santa Croce: en smuk Bebudelse af [kunstnernavn udeladt], mange
floue, nye Monumenter af Canova og Ricci o. s. v med triumferende Italier
og hylende Poesier. Et nyt Monument over en polsk Fyrstinde [navn
udeladt] har dog glædet mig. Jeg veed ikke Kunstnerens Navn, men
uagtet han er lidt smaalig naturalistisk i Foldekastet, saa derved Figuren,
som ligger paa en Seng, forsvinder for meget i Tæppet, saa er der dog en
saa fiin Følelse i dette Arbeide, at jeg •36• altid maa op i det Kapel og
fryde mig derover. Det er den blideste Fremstilling af Døden: den ældre
dog kjønne Kone ligger eller sidder halv opreist, hvilende mod en Pude,
har Hænderne foldede under Brystet, og det er som hun sov. Et Klæde er
smukt lagt over hendes Hoved, saa man kun seer Ansigtet. Jeg holder
meget af dette, uagtet jeg kan skjønne, at det ikke er af de store Ting, der
udmærke dem ved en storstilet Behandling; men det har mere sit Værd
gjennem den [overstreget: zarte] Følelse, der udtaler sig deri, og som
umiskjendelig er Afglandsen af et ædelt Gemyt ogsaa hos Kunstneren
selv.

senere samme Dag.

Idag saae jeg det store Billed af Fiesole¹ (Fra Beato Angelico) i Galleri
Medici, som til dagligdags er lukket. Det er en colossal Madonna con
Bambino. Paa Indfatningen der er afrundet foroven med en Halvcirkel ere

tolv Engle tilbedende og •37• musicerende, saa deilige, at de to, jeg har tegnet i hans Madonna Kroning ere slet Intet, og de deilige smaae i Santa Maria Novella fik farlige Rivaler. Det er et underligt Menneske, og har nogen givet Afglandsen af Saligheden, da er det ham. Paa Dørene findes ud og indvendig 4 store Helgene: San Pietro, Døberen og 2 andre. –

¹ Giovanni da Fiesole, kaldet Fra Angelico (1387-1455). Maleriet findes nu i Museo di S. Marco.

28 Maj. Florenz.

Jeg gik efter i-gaar i nogle af Kirkerne her og
frøjede mig over de smukke Kunstværker.

Isærlig i Annunziata:

Andrea del Sartos dertilige Friiser indenfor:
Buegangene, hvor tillige Torricelli og flere
andre have malet; den ene
indvirket Lidenskabelig gammel Karl, som selv
har hugget to af Klodernes ned med sin blom-
mer, blot fordi Markens hand af det
Billedet for han vilde. Det forestiller:

Tralacchew, et dertiligt malt, men Maria
og en riddende Figur foran tilhøire, som
bryder Staven, have ingen Klodere.

Andrea del Sartos: Madonna del Laccio
i Klostergangen over Kirkeindgangen.

Perugino: Madonnas Høit Klammelfast
og en træende Madonna end i Kirken,
den sidste oppe i Koret, hvor tillige er
dertilige Sculpturer: Lidselshistorier:

Relieffer og et Kønspis af Jac da Bologna.

Malningen over Kerk, en stor Kuppel inden
Vindue oven i, hvad meget forhoier Viskning-
gen, er rent malet af Valterrano (?) som
skulde betragtes. Den forestiller: ~~den~~ adne
Kirkule, og det er virkelig som man ser
p. Satisge Regioner dybere i dybere, taber
p. sig i en gylden Glans. I den nærmeste
Krans er foruden mange Billedene fremstil-
let Treenigheden, kronende Madonna. De
enkelte Figurer spjæres mindre om, men
de alle give en herlig Virkning.

I Santa Croce: en smuk Bobule af
mange Plante, nye Moni-
menter af Canova og Ricci o. s. v. med him-
melens Italiere og højlende Paesieri. Et smukt
Monument over en polsk Fyrstinde.

Her dig gjæddet mig. Jeg ser: alle
Kunstnerens Navn, men nægtet man er lidt
smal naturligvis. Faldt kastet, som
bevand Figurer, som ligger paa en Ben, for
svinder for meget i Tæppet - som er det dy-
re som fin Falden i dette Arbejde, at vi

altid med op - det Kapel og sigde mig
Sveuer. Det er den blideste Frøen stilling
af Dæm - den eldes sig kjende Kone
ligger eller sidder kals opreist, hvilende
med en Pude, her klemmerne faldede under
Bogstet, og det er som min sø. Et Klæde er
smukt lagt over hendes hoved, saa man kun
seer Ansigtet. Jeg holder meget af Dette, naag
tet i kan skjønne, at det ikke er af de
store Ting, der indmerke dem med en stor
stilet Behandling 3 men det har mere
sit Værd gennem sin glatte Følelse, der
indtaler sig deri, og som uimodsigelig er
Af gandsen af et adelt Genmæt og en her Kunst
merer selv.

senere samme Dag.

Såag saa i det store Billed af Fresco
(Fra beato Angelico) i Galleri Medici,
som til Dagligdags er lukket. Det er en
calleset Madonna con Bambino. Den
Indfatningen der er aftrindt foroven med
en Plakvinkel over talu Engle, tilhørende g

memorerende, saa dertil, at de to, j har tegnet
i hans Madonnas Krøning ere det Intet, og
de dertilige smaa i Santa Maria Novella p. it.
karlige Pivale. Det er et underligt Menneske,
og har nogen giort Afgjørelsen af Saligheden,
saa er det ham. Deres findes ind giind
vedlig 4 store Kildene: San Pietro, Daberen
og 2 andre. —

27 eller 29 Maj ? Firenze.

Det Kongelige Academi for de skønne
Kunster i Njörndharn. —

Det Kongl Academi anede Anriades af 16 April 46
har først truffet mig her 27 Maj efter at j, ved
Directorens, eller Etatsraad Kachs Gæst, ved den
Justitsraad Møller har indvundet tidlige om
samme Indhold, hvoraf j varer at drage den.
Måtning: At mit tidligere hjem sendte Billed man
hans smukt i Kongl Academi's B. feld. Ønskende at
det samme maatte vende et lille Billed til Seel,
som j her under et Ophold af to Maanedes har
iført, som sender j det hermed, som med det
Tilføiende: at maattet j har søgt Assistance der
til af de nødvendige Studier, hvad vist nok man føler